

[Finansministeren]

er det også helt afgørende at få igennem. Der kan være enkeltområder, hvor det kan være svært at skaffe flertal for en given besparelse, men så er det til gengæld også uhyre vigtigt, at der bliver stillet supplerende ændringsforslag, således at det overordnede mål fastholdes. Det er helt afgørende for den samlede økonomiske politik.

Henning Rasmussen (S):

Jeg synes, det er en forsigtig debat, der har været ført i dag, og jeg tror, den har været forsigtig af en væsentlig årsag, nemlig den, at vi fik nogle oplysninger forleden dag, som slog bene lidt væk under regeringen i første omgang. Men de gav også en og anden i salen noget at tænke over. Det gælder først og fremmest os andre, som er i opposition: Hvad vil regeringens reaktion være på de nye oplysninger, på de nye vurderinger? Er det en forventelig økonomisk udvikling i 1989?

Jeg kan godt forstå, at finansministeren gerne vil, om jeg så må sige, vente nogle dage med at hilse på partierne. Jeg kan godt forstå, at man skal have tid til at vurdere den situation, der nu foreligger.

Ingen skal være i tvivl om, at Socialdemokratiet kommer, når vi bliver inviteret til en drøftelse af en eller anden art. Naturligvis. Hvad det så kan føre til, må fremtiden vise.

Jeg har helt naturligt især hæftet mig ved de bemærkninger, som hr. Kofod-Svendsen og hr. Bollmann er kommet med, bortset naturligvis fra finansministerens notater om ordførerne i første omgang.

Jeg har omhyggeligt noteret mig de specifice synspunkter, som hr. Kofod-Svendsen og hr. Bollmann kom med om deres syn på en række af de punkter, jeg selv har udtalt mig om på Socialdemokratiets vegne. Der synes på væsentlige punkter, som jeg sagde det i min indledning, at være tegn på, at der er enighed om fornuftige og rimelige og økonomisk forsvarlige ændringer i det finanslovsforslag, der indtil nu er vores udgangspunkt for drøftelserne.

Jeg hæftede mig specielt ved en ting, som hr. Kofod-Svendsen sagde, da han talte om børnefamiliernes vanskelige situation, især familier med flere børn. Det er et synspunkt, som vi helt deler i Socialdemokratiet, og vi så meget, meget gerne, om der blev mulighed for at lette den økonomiske situation for børnefamilier i de

nærmeste år. Jeg har ikke dermed sagt: Det vil vi så gøre forsøg på sådan og sådan, og det vil så koste så og så mange hundrede millioner kroner. Jeg har bare sagt, at vi i allerhøjeste grad deler det synspunkt, at det er en gruppe, der er klemmt, og hvor det, der hidtil er gjort, ikke slår til. Men det er ikke stedet at gå i detaljer.

Hr. Bollmann kom også med to bemærkninger, som jeg vil gøre en særlig kommentar til. Den ene var den meget klare præcisering af, at der ikke er mulighed for generelle skattelettelser. Jeg håber meget, at regeringen vil tage til efterretning, at der faktisk er et flertal i Folketinget, der siger: Stands nu den snak om det! Jeg hørte godt, hvad der blev sagt om detaljer i forbindelse med dele af skatteområdet, men jeg beder om, at man lægger mærke til den generelle bemærkning fra hr. Bollmann; den lagde jeg i hvert fald mærke til.

Så var det hr. Bollmann, der for alvor bragte spørgsmålet om skønnene, som vi fik forleden dag, i fokus i vores diskussion. Det var hr. Bollmann, der sagde: Jamen det er jo nogle nye skøn, der er kommet, og hvornår får vi så de næste, og ser de anderledes ud, og hvad betyder det så?

Det var det, jeg forsøgte at sige med andre ord i mit indlæg, da jeg sagde: Hvad er det, der har forandret sig? Det, der har forandret sig, er, at produktionsstigningen er gået i stå, at væksten er gået i stå, at beskæftigelsen i den private sektor falder i stedet for at stige. Og derfor stiger arbejdsløsheden, derfor bliver der flere bistandsklienter. En negativ udvikling i det private erhvervsliv fører automatisk til svagere indtægter for staten og automatisk til stigende udgifter; og omvendt naturligvis, når det går den modsatte vej.

Jeg skal da ikke lægge skjul på, at det er en af grundene til, at jeg spurgte: Hvad vil regeringen, hvordan vil I reagere over for det, jeg kalder et nyt hul af størrelsesordenen 11 mia. kr. i finansloven? De 11 mia. kr. er ikke min udregning, det er finansministerens udregning. Hvordan vil regeringen reagere? Vi ved det jo ikke. Vil den reagere på den måde, at den siger: Katastrofe, vi skal spare dem alle sammen oven i de andre, der skal spares? Eller hvad vil man?

Finansministeren sagde ikke i sit indlæg i dag, hvordan regeringen reagerer på det. Jeg håber, at det er et tegn på, at regeringen er klar over, at man skal reagere forskelligt i sin øko-